

Vermogensetikettering bij staking onderneming

24 april 2012

De ondernemer die zijn eenmanszaak staakt en bij de afwikkeling van zijn bedrijfsactiviteiten een of meer vermogensbestanddelen 'overhoudt', moet die in beginsel overbrengen naar zijn privévermogen. Dat is anders als de ondernemer dat activum aanhoudt in afwachting van een geschikte gelegenheid tot verkoop. Dan blijft dat vermogensbestanddeel tot het (verplichte) ondernemingsvermogen behoren. Dat is te meer het geval als de ondernemer nog tijdens het bestaan van de onderneming al plannen gemaakt heeft om dat activum te gaan verkopen.

Ondernemer Klaas Rappen staakte in september 2004 zijn landbouwbedrijf. Hij verkocht zijn bedrijfsgebouwen en vrijwel al zijn cultuurgrond; een gedeelte van ruim 7 hectare werd niet verkocht. Rappen bracht dat perceel per 1 oktober 2004 over naar zijn privé vermogen, voor de waarde in het economisch verkeer van € 176.753, en gaf dat nadien aan als bezitting in box 3. Rappen had in privé al jaren een perceel bosgrond van ruim 2 hectare in eigendom. Dat perceel lag naast de 7 hectare cultuurgrond. In maart 2006 werd het gehele perceel van ruim 9 hectare verkocht aan een derde, voor de aanleg van een landgoed. Van de opbrengst bij die verkoop kon € 520.000 worden toegerekend aan de cultuurgrond.

Toen de inspecteur bekend werd met deze verkoop, stelde hij een boekenonderzoek in bij de (in 2004 gestaakte) eenmanszaak. Bij dat onderzoek constateerde hij dat Rappen al in 2001 begonnen was met de procedure om vergunningen te krijgen om beide percelen samen te voegen en daarop een landgoed te realiseren. Rappen had de kosten die daarvoor gemaakt waren, geactiveerd en bijgeboekt op de boekwaarde van de grond. De inspecteur leidde daaruit af dat Rappen bij staking van zijn onderneming al van plan was geweest om het perceel cultuurgrond te gaan verkopen. Dat betekende dat die grond tot Rappens' ondernemingsvermogen was blijven behoren. De inspecteur belastte de boekwinst bij verkoop in 2006 als nagekomen stakingswinst.

Hof Arnhem was het daarmee eens.

De inspecteur had overtuigend aangetoond dat belanghebbende het perceel cultuurgrond had aangehouden in afwachting van een geschikte gelegenheid tot verkoop. En dat hij voor die verkoop al concrete plannen had tijdens het bestaan van de onderneming. Daarmee stond voor het hof vast dat de grond tot het ondernemingsvermogen was blijven behoren. De inspecteur had de boekwinst bij verkoop terecht als nagekomen stakingswinst in de belastingheffing betrokken.

Commentaar

Deze uitspraak illustreert dat de bedoeling van de ondernemer beslissend is bij de vermogensetikettering bij staking van zijn onderneming. Als de ondernemer bij staking een vermogensbestanddeel aanhoudt omdat een geschikte gelegenheid tot verkoop zich nog niet heeft voorgedaan, blijft die zaak tot zijn ondernemingsvermogen behoren. In de berechte casus was dat overduidelijk het geval, nu de ondernemer nog tijdens zijn ondernemerschap plannen had opgestart voor een – profijtelijke – verkoop van de grond.